

denne Regjering skulde Alt, eller saavidt muligt Alt, er berettiget.

Hvad det her foreliggende Tilfælde angaar, da skal jeg kun som Svar paa det ærede Medlem's Spørgsmaal gjentage, at den ærede Opposition maa kunne sige sig selv, at den ved at følge den Opfordring, som løb fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg), vil tilveiebringe en Standsning i Forhandlingerne, og hvad det ogsaa forekommer mig, at den ærede Opposition maa kunne sige sig selv, er, at et saadant Skridt hverken ligeoverfor Regjeringen eller ligeoverfor Regjeringens Venner kan bringes i Samklang med den ofte udtalte Billighed til at komme til alvorlige Forhandlinger.

Holstein-Ledreborg: Den ærede Finansminister udtalte, at han ikke havde faaet en Forklaring og derfor ønskede og ventede en Forklaring af, at der nu kunde være Tale om at forkaste det foreliggende Forslag strax, og at man ikke desto mindre henviste til Overensstemmelsen med i Fjor, hvorefter den ærede Ministers Mening en saadan Forkastelse ikke fandt Sted strax. Det undrer mig i Grunden, at den ærede Minister trænger til en saadan Forklaring; thi det er jo ganske indlysende, at det Forslag, som den ærede Minister talte om, og som han mente i Fjor blev henvist til Udvalg, aldeles ikke er det Forslag, der her ligger for. Det Forslag, der her ligger for, er et Forslag, som i og for sig involverer den provisoriske Finanslov, den gjældende provisoriske Finanslov fra 1ste April til nu, og gennem Forkastelsen af dette Forslag forkastes denne gjældende Lov. Den hører op at bestaa, dens Retskraft falder bort — forudsat, at den overhovedet nogenstunde har været grundlovsmæssig. Under den Forudsætning — og det er jo den Forudsætning, fra hvilken Ministeriet gaar ud — falder den provisoriske Lov bort i det Dieblit, vi forkastede den her i Thinget. Men i forrige Samling var den provisoriske Finanslov allerede falden bort 2 Maaneder, førend det formelt ligelydende Forslag blev behandlet i Folkethinget, idet den nemlig var forkastet i Folkethinget strax efter Rigsdagens Sammentræden ved Forkastelsen af det Forslag, der blev indbragt ved privat Initiativ af det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti). Det var altsaa en fuldstændig Umulighed for Folkethinget at forkaste den provisoriske Finanslov allerede 2 Maaneder efter; thi hvad der en Gang er dødt, kan man ikke slaa ihjel — det er komplet umuligt. (Afbrudelse.) Ja,

jeg veed meget godt, at de Herrer paa den anden Side ikke dele den Opfattelse. (Munterhed.) Ja, derfor behøve De jo ikke at finde det saa rædsomt morsomt, det er det jo slet ikke. Den Latter er jo kun et Udtryk for, at De have saa mange Argumenter paa Hjerte, som de ikke kunne komme af med; men De kjende jo ellers godt den Betragtning og vide, at vi nu en Gang ikke ere enige paa det Punkt. De Herrer mene det Samme, som en Gang nogle Aarsjorere i Høiesteret ved en given Leilighed i Anledning af en Mand, der hed Olsen, synes at have ment; det er nu Deres Mening, men det er ikke Thingets Mening. Her gjælder Høiesterets Mening ikke. Den gjælder saa lidt, at Folkethingets Formand i Fjor gjentagne Gange har paataalt Udtalelser her i Thinget, som gif ud fra den Forudsætning, at en provisorisk Lov virkelig kunde eksistere, efter at Thinget havde forkastet den. Altsaa, her gjælder den Visdom ikke, og jeg er fuldt berettiget til at gaa ud fra, at dette er Folkethingets Mening, at den Mening, vi her tale om, er den, som gjælder her. Thinget har aldrig nogensinde vedkjendt sig Andet end, at en provisorisk Lov, som forkastes ved en Beslutning af Thinget, er forkastet, ganske uden Hensyn til, om det er Regjeringen, der fremsetter en saadan Lov, eller ikke. Det er jo en Anskuelse, som de Herrer heller ikke kunne anse for saa overordentlig absurd, eftersom de Herrers egne Føreere nærede og forsvarede denne Anskuelse paa Universitetet, lige til de fik en høiere Ordre til at gjøre det Modsatte. (Sagd: Hvad er det for en Ordre?) Et Bink var fuldkommen tilstrækkeligt. (Sagd: Hvad er det for et Bink?) Det var en Tilskjendegivelse af Ministeriets Chef om, at han ikke delte denne Anskuelse; øieblikkelig fik da Biben en anden Ord. (Sagd: Hvor veed De det fra?) Det vil det ærede Medlem strax kunne se, hvis han giber læse de gamle Historier igiennem, som bleve forhandlede paa alle mulige Folkemøder den Gang. Han vil da kunne se, at den Mand, som tidligere forsvarede denne Anskuelse, erklærede, efter at Thinget her havde forkastet de provisoriske Love, at han havde taget feil og nu havde en anden Mening, den Gang nemlig Regjeringen havde forandret Fremgangsmaade, og navnlig da det viste sig, at Høiesteret delte Regjeringens Anskuelse (Afbrudelse.) Det er saa gamle og saa kjendte Sager, at man ikke behøver at komme tilbage dertil, og jeg angriber slet ikke de Herrer derfor. Man retter paa sit Standpunkt, man lader en Mening fare for at holde sammen paa Partiet, det er meget